

højtærede Kirkeminister vil gøre i denne Sag. Af hans Udtalelser har jeg ingen Grund til at tvivle om, at han vil kræve ren Besked om, hvad det egentlig er, man tilsigter ovre i Ryslinge; og for saa vidt det er en Fornægtelse af Daabsordet, har jeg forstaaet den højtærede Minister saaledes, at saa kan han ikke forene det med sin Stilling og Overbevisning at godkende et saadant Ritual.

Sagen er den, at Pastor Rørdam har faaet den Opfattelse, at han er Videnskabsmand, og for at faa det konstateret har han prøvet paa at faa Lov til at disputere for Doktorgraden, men har faaet sin Disputats forkastet ikke een, men to Gange af det teologiske Fakultet, og da han altsaa ikke kunde gaa den Vej for at opnaa Doktorgraden, har han søgt det filosofiske Fakultet, men det har i det mindste een Gang, nogle siger to Gange, forkastet hans Disputats. Da han nu ikke har opnaaet den Glæde at blive Doktor for at vise sin Menighed og Verden, hvilken Vismand han er — maaske kunde det ogsaa have styrket hans religiøse Opfattelse, naar han stod som den lærde Doktor —, har han nu besluttet at være Kirkereformator. Men det er en Reformation af Kirken, jeg ikke ønsker, en Reformation, der gaar ud paa at kuldaste det Daabsritual og den Daabspagt, som Folkekirken døber paa, og den samme Daab, som Vorherre Jesu Kristi Menighed vedkender sig.

Naar Sagen ligger saaledes, saa skal man ikke følge Præsten og dem, der slutter sig til ham, men holde paa Folkekirken og sige: der er ingen Bolignød, som det ærede Medlem Hr. Kammersgaard udtrykte sig, der er Plads i Frikirken. Saa er man inde paa en reel Grund, og saa maa Tiden vise, hvorledes Forholdene udvikler sig. Men kommer det Øjeblik, at man forvansker Folkekirkens Daab for at tilfredsstille Præsternes Luner, er man inde paa saadanne vilde Veje, at Kampen vil dreje sig om, hvorvidt alvorlige kristne Mennesker kan forblive i Folkekirken, eller om de maa træde ud af denne og danne Frimenighed.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Povlsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Povlsen: Det gør mig ondt, at det ærede Medlem Hr. Klaus Berntsen har fundet, at jeg var overlegen overfor det ærede Medlem, jeg mener, at jeg har altid behandlet det ærede Medlem med den Respekt, som hans høje Alder kræver, men det ærede Medlem maa vide, at saa længe han staar som Medlem af dette Ting, maa han finde sig i Kampens Vilkaar. Jeg har

sagt, at jeg havde det Indtryk af hans første Tale, at han ikke rigtig forstod, hvad det her drejede sig om. Det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen var fuldt ud enig med mig i dette, idet han gjorde opmærksom paa, at det ærede Medlem havde forvekslet den hellige almindelige Menighed med den danske Folkekirke — jeg synes for øvrigt, at adskillige af de Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde i Aften, bundede i den samme Misforstaaelse. Jeg gjorde dernæst det ærede Medlem opmærksom paa, at han i dette Forhold ikke var i Overensstemmelse med Grundtvig. Det ærede Medlem har i Aften til fulde dokumenteret dette og udtalt, at han følte sig netop i Uoverensstemmelse med Grundtvig, og han gjorde opmærksom paa, at adskillige af Grundtvigs Venner ogsaa var i Uoverensstemmelse med Grundtvig paa dette Punkt. For Grundtvig var det et afgørende Punkt, lige til det allersidste vedblev han at lægge sine Venner paa Sinde, at de maatte arbejde for Frihed indenfor den danske Folkekirke, baade Forkyndelsesfrihed og Ritualfrihed, og hvis dette ikke opnaaedes, maatte man hellere opgive den danske Folkekirke. Det ærede Medlem mener, at der ikke er mange af Grundtvigs Venner, som har forstaaet ham. Jeg skal dog pege paa en enkelt, der forstod ham fuldt ud, det var Jacob Christian Lindbæk. Og hvis det ærede Medlem den Dag i Dag tror, at kun ganske faa har forstaaet de grundtvigske Frihedskrav paa det kirkelige Omraade, vil det vise sig, at han i nogen Grad tager fejl, det vil sikkert vise sig, at der er adskillige, som har fuld Forstaaelse af de grundtvigske Frihedskrav. Naar det ærede Medlem taler om, at man vil paatvinge hele den danske Folkekirke Ryslingeritualet, er det ganske urigtigt. Dette Ritual kan ikke paatvinges eneste Menighed; hver enkelt Menighed maa vedtage Indførelse af et saadant Ritual, det kræves kun indført for Ryslinge Menighed, men er, som jeg har sagt, dermed et folkekirkeligt godkendt Ritual.

Formanden: De ærede Medlemmer Hr. N. Neergaard, Hr. Pürschel og Hr. Rode har anmodet om Ordet for tredje Gang under denne Behandling. De ærede Medlemmer kan ikke faa Ordet uden Tingets Samtykke. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har Ordet.

N. Neergaard: Det fremrykkede Klokeslæt, Salens Tomhed og den almindelige